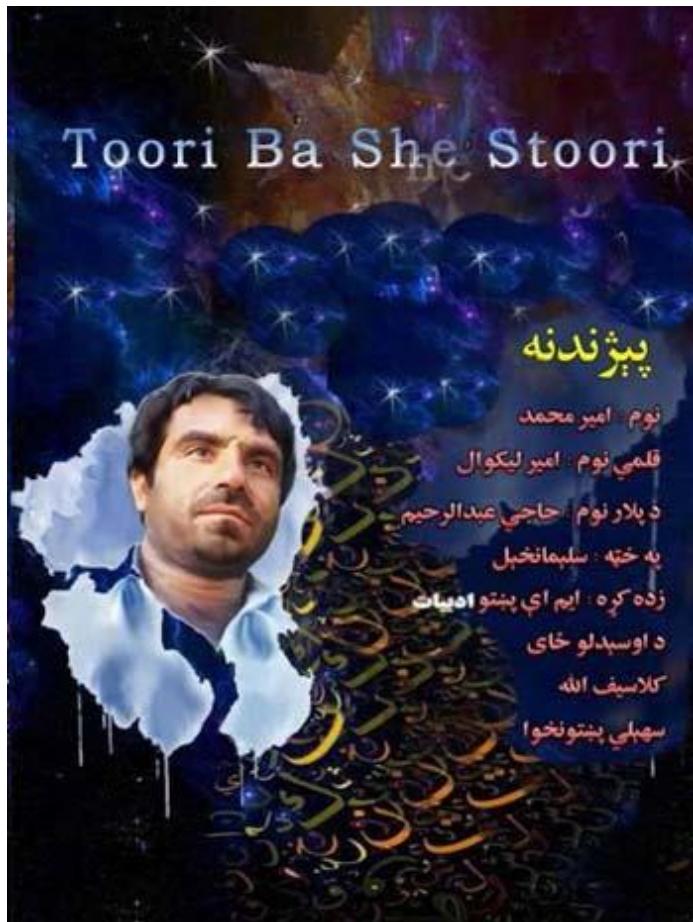

Ketabton.com

توري به شي ستوري * * * * * امير
ليكوال

(3)

توري به شي ستوري ***** امير ليكوال

(4)

(5)

دالي

گران او
قدمن عبد القادر
 مجرم ته ، چې د
 خپلې ژبې خدمت يې
 پر ئان فرض گنلى
 دی .. او تل يې د
 ژبې خدمت کړي دی

(اميرليکوال)

د كتاب

توري به شي ستوري ***** امير
ليکوال

بیه
روپی (۳۰۰) :: :: ::

اریکه Facebook(search) Amir_likwal@yahoo.com-

Am.likwal@hotmail.com

خپلی خبری

گرانو او قدرمنو

!

له دېري مودي نه
مې دا خیال وو ، چې شعری
تولگه چاپ کړم ، خو زړه
مې نه شو کولای چې دا کار
دي تر سره شي ، خو د
ملګرو په غوبستنه مې په دې
شعری تولگه (توري به شي
ستوري) کې ثو غزلونه او
نظمونه را یو خای کړل او
شعری تولگه مې چاپ کړه ،
هيله لرم چې ستاسو تنده
به پري ماته شي ، په دې
تولگه کې له (1995 خخه
بيا تر ۲۰۱۴م پوري شاعري)
بخوانې او نوي نظمونه او
غزلونه را یو خای کړل شوي

دی، نوبـ کاره خـ بـ رـ هـ دـ هـ چـ بـ
 خـ ینـی نـ ظـ مـونـه او غـ زـ لـونـه بـه
 دـ اـسـی هـمـ وـی چـ بـ سـ تـاـسـوـ دـ
 اـدـبـی ذـوقـ پـه تـوـلـ بـه پـورـه
 نـه وـی، خـوـ دـ اـسـی نـ ظـ مـونـه او
 غـ زـ لـونـه بـه هـمـ پـه کـی وـی چـ بـ
 سـ تـاـسـوـ دـ ذـوقـ مـطـابـقـ بـه وـی
 ، هـغـه نـوـ بـیـاـ پـه تـاـسـوـ
 پـورـی اـرـه لـرـی چـ بـ تـاـسـوـ زـمـاـ
 لـه شـاعـرـی سـرـه خـومـرـه اـنـصـافـ
 کـوـلـای شـئـ ، کـه خـه کـمـوـالـیـ
 یـا زـیـاتـوـالـیـ پـه کـی وـی ،
 بـخـبـنـه بـه کـوـئـ

پـه اـوـسـنـیـ
 وـخـتـ کـی پـه کـتـابـ دـ سـرـیـزـیـ
 لـیـکـلـ دـوـدـ خـتـمـ شـوـیـ یـا دـپـرـ
 کـمـ شـوـیـ دـیـ ، دـ هـغـه وـجـهـ دـاـ
 هـمـ کـیـدـایـ شـیـ ، یـوـ بـهـ نـوـمـ
 لـرـوـنـکـیـ شـاعـرـیـ یـوـ وـخـتـ رـاتـهـ
 وـیـلـیـ وـوـ ، کـهـ پـهـ یـوـ کـتـابـ
 کـیـ ۳۰ـ دـ اـسـیـ شـعـرـونـهـ وـیـ چـ بـ
 دـ لـوـسـتـوـنـکـوـ تـوـجـعـ خـانـ تـهـ
 رـاـگـرـخـوـلـیـ شـیـ هـغـهـ کـتـابـ
 هـیـخـکـلـهـ نـهـ نـاـکـامـهـ کـیـ بـرـیـ
 ، اـوـسـ کـهـ دـ یـوـ شـاعـرـ پـهـ
 کـتـابـ دـرـیـ سـرـیـزـیـ وـلـیـکـلـ شـیـ
 ، نـوـ پـهـ دـیـ سـرـیـزـوـ کـیـ بـهـ
 هـغـهـ ۴۰ـ ۳۰ـ شـعـرـونـهـ هـمـ

شامل وي ، په کومه چې
 تولگه بېكلي وي ، نو هغه
 په سریزو کې ولیکل شي ،
 دېر د اسي خلک شته چې
 سریزه ولولي ، له سریزه
 خخه د شاعر شاعري سوچ ،
 فکر او تول کتاب ورته په
 گوته شي ، او هغه مغزن
 مغزن شعرونه هم ولولي ،
 کوم چې سریزه لیکونکي له
 تولگي خخه د بېلگې په
 توګه رايسستلي وي ، خيني
 لوستونکي سریزي ولولي نور
 کتاب ويل پربودي .

هيله لرم چې تاسو
 به دغه تولگه ضرور لولي
 او هځه شعرونه په کې
 ولتوى په کومه چې تولگه
 بایسسته او پسولداره ده

.....

منه

په درنښت

اميرليکوال کلاسيف الله

منه او کور ودانی

د قدرمن عبد القادر مجرم ، گران
ملګري مطیع الله تابان ، ملګري
همایون هیواد ، گران واجد تیری ،
بناغلي علی محمد سباوون ، بناغلي
اسدگدون ، بناغلي خان زمان
کاکر ، عنایت اولسمل ، نقیب افغان ،
هیواد شپون ، محب محسن ، روزي خان
کاکراو اعجازخان د زره له تله
منه او کور ودانی کوم ، چې زه
یې کتاب چاپولو ته و هخولم او
هم یې د کتاب د چاپ په چارو کې
ز یار او مرسته راسره وکړه او
دا رنګه د نصیب خان سنگريار
، امان الله فایق ، جمال ناصر جمال ،
روزی خان شوق ، نسیم مندوخېل ،
عطالله ، نصیب الله هخاند ، داکټر
هرات ناصر ، رزاق پښتون ،
شکور وصال ، دیدار کاکر ، صابر

روپان ، دوست محمد ، رفیق کاکر ،
 ذین الله رودوال ، محمد ایوب
 الفتی ، نعمت پینتر ، عطا الرحمن
 عطایی ، عزیزالله کاکر ، باز
 محمد خودیزئ ، دانش پینتر ، باقی
 کاکر ، احمد زبب ، عصمت امید ،
 وکیل کرار ، عبدالمتین کاکر ،
 دروبش کاکر ، محمد اسماعیل
 گندپور ، مصطفی داود ، نوید داود ،
 اقبال جان ، محمد یونس ، سالم
 کاکر ، سمیع الدین ، احسان
 پانیزئی ، نورالله وطن دوست ، محمد
 رسول دلپزیر ، صدام خان صدام
 ، سلام ناصر ، شهیم کاکر ، حبیب الله
 کاکر ، عبیدمشال ، رحمت دلشاد ،
 داکتر شفیق ، اسحاق
 کارکر ، سربراہ اخکزی ،
 ظفر اقرار ، سمیع شمشیر ، عزیزالله
 کاکر ، وسیم رضا
 کاکاخیل ، ازادخان ازاد او د هغه
 تولو خوانانو ملگرو مندوی یم
 چې ما ته یې د دی کتاب په
 هکله غوره مشوری راکړي دی .

په درناوی

اميرليکوال کلاسيف الله

O

مناجات

خدايا! زمور ورانې کوڅې جوري
کړي

دا ړنګې وېرانې کوڅې جوري
کړي

راولې خالقه د بنادۍ
ورځې

ته يې کړي ودانې کوڅې جوري
کړي

راولې روښانه سهار
راولې

(13)

هم يې كېرى روبانايى كوشې جوري
كېرى

دغې توري شېرى لره سبا
راكىه
دي خفه اولس لره خندا
راكىه

زېرى د الفت او خوشحالى
راكىه
مينه راكىه ژوند راكىه بقا
راكىه

روغ مې كېھ پە خېل قدرت رنخور
وجود
مۇرە رنخ و تە دوا
راكىه

و مو خنداوه دغە خفە
زۈونە

(14)

ته مي کره په عشق کې مستانه
زرونه

وبنيه د بنو سبق را
وبنيه

هم مي کره په مينه اموخته
زرونه

ستري يو له تورو تورو شپو
خخه

بنکلي کره ژوندي کره زمور مره
زرونه

مور خو د سپرلي بنکلا و نه
لیده

مور خو دلته هیخ رنا و نه
لیده

دلته خو ظلمونه تکلیفونه
دی

مور دلته له چا وفا و نه
لیده

واره فريادونه فريادونه
دي
مور دلته خ ٥٠٠ مسکاونه
ليده
ج

مور ورانوو خپلې بنايسته
كوشې
مور كېلىپ نابنادي خپلې بنه
كوشې
مور خپله تباھ كېل بنايسته
كلي
مور كېلىپ په وينو آلووده
كوشې
مور د خپلۇ ورونۇ مېندى بورى
كېرى
مور په خپله كېلىپ هدېرە
كوشې

(16)

دا توري تياري خو سباؤن
غواري

دا مړه وجودونه خو ژوندون
غواري

شوق غواري څواني غواري مستي
غواري

کور غواري سيالي غواري سمون
غواري

دوی هم له هر چا سره دوستي
غواري

حق غواري ح... اب غواري ترون
غواري

ته د آزادي زېرى پر مور
وکړه

ته د خپلواکۍ زېرى پر مور
وکړه

راکړه ته له خپل سهاره رونه
ورخ
ته خود سیالی زېری پر مور
وکړه

ته زمور ژوندون ته نوی رنګ
راکړه

ته دنېکمرغۍ زېری پر مور
وکړه

روغ مو کړي تازه مو کړي
رحمانه ته
دېر یېب مهربانه ،
مهربانه ته

هغه کړي راپېښه چې کې
خبر وي

هره لاره مور ته کړي
روښانه ته

خدایا ! ستا دربار کې لیکوال خواست
کوي

(18)

هره سخته کړي راته آسانه ته

.....
19/10/1998

نعت

له خپله څانه ناخبر يمه بې حدہ ورک يم
رهنمایي مې وکړه ګرانه محمده ورک يم
په کومه لاره شم روان دلته بلا لاري
دي

کومه منزل ته درومي کومه ده بلده ورک يم
ياغي اروا يمه په کوم يوه کالبوت ننوزم
هغه له ما خخه او زه له خپل جسده ورک يم
په تورو شپو کې مي مزل دي سترګې دید نه کوي
دومره ويرېرمه چې وانه ورم په بدھ ورک يم

(19)

په تا نازېرمه له تا نه بغېر هیڅ نه يم
زه

ستا شفاعت ستا قرابیت غواړم احمده ورک يم

اوسم که مجبوره يمه ، ستا د بدرو زور
نه لرم
داسي هم نه ده ، چې ارزښت نه لرم،
پور نه لرم

ډېر اړمانونه مې د زړه په هدیره کې بنخ
کړل

اوسم امېدونه د ژوندون په نړۍ نور نه
لرم

غربت و داسي انتهاته رسولی يم
اوسم

که ضرورت مې شي پنځه روپې پر کور نه
لرم

(20)

وطن مې وران کړ کوم یوظلمن دی چې
ومې نه کړ
بیا هم دعوه لرم چې داغ پر لمن تور
نه لرم

لایپ وهم چې ما دیلی او اصفهان
نیولی
که ربنتیا ووایم اوس هم زور د لاهور نه
لرم

لیکواله ! خود به په کې ژوند د
مسافر تېروم
په داسې کلې کې چې کور نه لرم گور
نه لرم

.....
02/04/2010

نبه دبدبه مې وه دا نن چې بې اثره
شومه
لکه چې زه د نظر بیازو له نظره
شومه

امیر

توري به شي ستوري
ليکوال

(21)

په چا مې ناز کاوه په چا چې به مې فخر
کاوه

دېرنا اميده او محرومہ يې له دره
شومه

فنکار سړی یمه په هر هنر او فن
پوهېرم

په شته هنر کې په دې بسار کي بې
هنره شومه

خینې ملګرو په چل ول کي مبتلا کرم
داسې

چې چا ته خپل ومه هغوي ته بې باوره
شومه

ما ويل مينه قرباني غواړي هغه
وویل

هم دغه مينه ده چې خلاص په کې له
سره شومه

رخصتېدم چې له یارانو دېر مې
وزړلو

(22)

لیکوال پېښوره شومه

12/01/2007 حیات اباد پېښور

په پای کې هم رقیب ولار دی هم په سرکې
رقیب
خه لوپې وکړي د جانان په ويچار در کې
رقیب

غوتی یې وشلولې پانې یې زړې زړې
کړې
لاس اچولی دی په داسې شور او شر کې
رقیب

د خپلی مینې پت رازونه ترپنہ پت کرم
خنګه ؟
دننه کور کې راته ناست دی هم په ور کې
رقیب

کومه بدله را خخه اخلي په دې بنه
پوهېرم

(23)

چې سوئوي مې په ژوندون په دې محسن کې
رقیب

سپینې کوتري نه په کوزه نه په بره
پربردي
تېز لکه بازدی په دې خپل وحشی نظر کې
رقیب

په هدیره یې رابدله کړه ودانه
مېنه
دی اخته شوی دی د شر په بد اشير کې
رقیب

اسمانه بنه شو، چې رسوا شو هر چا
وپېژنده
نن دې را وش MMA تا په کوز او بر کې
رقیب

نن یې حال دا دی چې وڅګ ته هم
لاسونه وهی

(24)

نن لاهو شوي دی په داسې سمندر کې
رقیب

لیکو الله ! دومره بد یې وکړل چې
ثانی یې نشه
لكه چې نه لري زرګۍ په خپل څیگر کې
رقیب

05/01/2002

که د خدمت او د بقاله کاره وباسم
خان
داسې به زه هم د هر چاله کاره
وباسم خان

(25)

خه کامیابی به لاس ته رانه ورو، که داسې
وکرو

چې ته زما او زه دا ستا له کاره وباسم
خان

چې مې د قام په گته نه وي، نه د دین،
نه دنیا

نو ولې هسې خامحاله کاره وباسم
خان

زما بچى به مې سبا فرمان ته غاره
نه يردي

زرگىه نن که د باباله کاره وباسم
خان

لرم مجبوري لرم جانانه بې همته
نه يم

په بې وسى کې نن سبا له کاره وباسم
خان

ليکواله! دا واري بخښنه کوه، و
مې بخښنه

بیا سزاوار یمه که بیا له کاره وباسم
خان

23/08/201

که د اغيارو د سجدو نه خپل تندی
وساتي
هغه سري به خدائی تر هر چا گزندی
وساتي

د زره په وينو به يو خو شعرونه داسې
ليکم
له مرگه پس چې مې په خلکوکې ژوندی
وساتي

چې يې په هر چا باندي وبنکاري نو غاپي
ورته
зорور خلک لکه سې داسې سري
وساتي

چې يې باورنه وي په خپل قسمت او خپلو
مټو
داسې وګړي په ګوتمي وکې غمى
وساتي

چې د ليکوال په خلاف يار هم د اغيار په
خوله شي
په داسې وخت کې به روغ څنګه خپل زرگۍ
وساتي

19/07/2011

دا مې یقین دی روغ رمت او سلامت به
رائي
خان به په خپله ملامت کري ملامت به
رائي
ما به پخلا کري ننواتې به مې کور ته
راشي
ورسره مله یو خو ملګري د مالت به
رائي

خېر دی که اوس يې دېمنان بده روزنه
کوي
يو وخت به پوه شي په دې لاره په عزت به
راخي
زمور خبرو ته به خامخا دپاى تکي
ردي
زمور جونگرو له قاصد حکومت به
راخي
په دې دېستونو کې به بیا سپرلى گلان
وسپري
په دې وطن کي بسکلا گانې، د جنت
به راخي
بیا به د گران عبد الله مستې سندري
اوري
د کندهار د بنار شوقيانو کې الفت به
راخي
دغه خواړه خواړه بېتونه او رنګين
نظمونه
ليکواله! ستا په شاعري کې برکت
به راخي

28/06/2009

ا من دا وستل په کار
د ی

گرانه په کلي کې دی حال خنگه دی؟
د رقيبانو جور جنجال خنگه دی؟

سپين ږيري اوسم سره کښبني او که نه؟
خپلې شملې نېغې ساتي او که نه؟

زلمي ملي اتن کوي او که نه؟

خني و ډول ته تاواوي او که نه؟

پېغلې ګودر لره راخي او که نه؟

منگي په لپو ډکوي او که نه؟

لاسونه سره تمبل وهي او که نه؟

زرونو کې مينه پاخوي او که نه؟

بنگري په لېچو شرنگوي او که نه؟

هيلى او بو لره راخي او که نه؟

سپينې کوتري په سېل خي او که نه؟

خوانان محفل تازه کوي او که نه؟

مطرب تارونه ړغوي او که نه؟

شهباز په ګوتو نخوي او که نه؟

(30)

ما اورېدلی دی چې اوس په کلې
توره بلا او سپین بنامار گډ شوی

نفرت نفرت دی بربادی جوره ده
غم او ماتم دی بنار په بنار گډ شوی

پر هر هنر اوس پابندی ده هلتہ
ورکه د هر چا خوشحالی ده هلتہ

تر ټوپک لاندې زندگي ده هلتہ
هر خه لوټ شوي بربادی ده هلتہ

د ډېرو پښې په زولنو تړلي
لاس د فنکار په څنځیرو تړلي

د مطرب ګتو نه شهباز ورک دی
د محمود سترګو نه ایاز وک دی

حقیقت ورک دی هم مجاز ورک دی
په دې کوڅو کې رغ د ساز ورک دی

رغ د منګي ورک دی، تېه ورکه ده
هر چا نه خپله ترانه ورکه ده

اوسم د بارودو تور دودونه گرخی
دېر وېرېدونکي اووازونه گرخی

څوک دی چې مور بریادوی لګیادی
مور په اورونو ګدوی لګیا دی

زمور د قام په بریادی لګیا دی
تا قتلوي ما قتلوي لګیا دی

په داسې وخت کې ګرانه سوچ په کار دی
دېنمن مو څوک دی څوانه سوچ په کار دی

کلي کې امن راوستل په کار دی
کلي کې هر څوک پوهول په کار دی

د بناماړانو مخ نیوں په کار دی
د مشرانو یو کېدل په کار دی

لويه ملي جرگه کول په کار دي
ميشه او امن راوستل په کار دي

يادونه : دغه نظم مې په کال ۲۰۰۷ کې په حیات اباد پېښورکې لیکلی
وو ، او په میاشتنی لیکوال مجله پېښور کې د فبروري د میاشتې ۲۰۰۸
کنه کې خپور شوی هم وو .

زه چې دومره کمه شاعري کوم
بيا نو منظمه شاعري
کوم

شا و خوا حالاتو ته به

گورمه

دوى سره به سمه شاعري

کوم

اوښکې د هرچاسترگوکې

ووينم

کله چې له غمه شاعري
کوم

خلک په آسانه پوهول
غواړم

څکه خو رقمه شاعري
کوم

خيال په کي د بحر او رموز
ساتم

تل داسي محکمه شاعري
کوم

زه ليکوال بنېګنه د ولس
غواړم

زه په دغه تمه شاعري
کوم

18/09/2010

سره پېوند به مو خپل سر او بدن وي او که
نه؟

زمور خوارنو په نصیب به کفن وي او که
نه؟

دلته خوتا وینم همېش چې په غصه
غضه يې
ووايە جنگه! چې اخر به امن وي او که
نه؟

خومره بې څایه قربانی زمور خپلوانو
ورکړې
له غمه لري به زمور ګران وطن وي او
که نه؟

هیڅ نه پوهیرم چې سپرلي کوم خوا ته کده
وکړه
په دې دښتونوکې به بیا شین چمن وي
اوکه نه؟

ليکواله اوس خولا پوهان او اديبان
په کې شته سبا به دلته خوک ملگري د فن وي او
که نه؟

28/11/199

هيچوک خبر نه شؤ، رازونه پت
شول
فایلونه بند شولو، کیسونه پت
شول
په ددې تور مخي او بد بخته وخت
کې
روبنان فکرونه، خراغونه پت
شول
نه چاتپوس وکړ، نه خوک خبر
شول
بې له تصدیقه دېر لاشونه
پت شول

وخت مې د يار جبین کړو داسې
گونجې
چې يې شينکي شينکي خالوز _____ه پت
شول

د خپلواکۍ پکې خبرې چې
وي
د هغو خلکو کتابون _____ه پت
شول

ليکواله ! چېرته به يې اوس
لتوم
چې پسې تلمه هغه پلون _____ه پت
شول

16/11/2011

خاونده بیا کړې خنګ په خنګ
ملګري
دا غېرتې د نام و ننګ
ملګري

مـوـر د خـوـشـاـل د نـظـريـبـ
خـلـكـ يـوـ
دوـيـ دـيـ لـهـ وـخـتـهـ دـاـورـنـگـ
ملـگـرـيـ

دـهـرـ غـماـزـ مـقـابـلـهـ بـهـ
کـوـوـ
خـوـ بـهـ پـهـ وـرـانـديـ دـغـورـخـنـگـ
ملـگـرـيـ

بنـکـليـ يـبـ غـواـيوـ پـهـ کـرـدارـ هـرـ
کـلـهـ
نـهـ يـوـ دـچـاـ دـبـنـکـليـ رـنـگـ
ملـگـرـيـ

امـنـ تـهـ هـيـخـوـکـ هـمـ نـظـرـ
نـهـ کـويـ
دلـتـهـ دـپـرـخـلـكـ دـيـ دـجـنـگـ
ملـگـرـيـ

لـيـکـوـالـلـهـ ! اوـسـ دـجـنـگـ
انـداـزـ بـدـلـ دـيـ

(38)

پوه کره په علم او فرهنگ ملګري

20/08/1998

اوسم به محفل بدلوم، يار بدلوم، ئان
بدلوم
داسې وخت راغى خامخا به خپل زبان
بدلوم

سپينه خبره به د سپين او تور تر مخ
نه كوم
دا هم هنر دی چې له وخت سره بيان
بدلوم

چې تر منزله مي مزل وي بي خطره
خکه
په يو او بل شکل کې اوسمه کاروان
بدلوم

بې وفا نه يم خو د وخت د مجبورى له
لاسه

خپل فرشته جانان يوشه وخت په شيطان
بدلوم

ليکوال اوس گاونديان هم د
بلاكانو مله دي
ئكه خپل خور کلى پرېردمه خپل مکان
بدلوم

اوسمىپ مور پېژنوجې زين د چا دى آس د چا
دى

توري د چا ده او د توري شاته لاس د
چا دى

دغه زمور د کلي پير خو دومره نه
پوهېدە

(40)

او س پسې گرئم چې له ده سره تماس د
چا دی

دا چې زمور په کور او کلې کي ورانۍ
جوروي
دي تره ګرسره پاسپورت د چا دی پاس د چا
دي

وخت به د هر خه نه پرده لري کړي بیا یې
گوره
چې حزب الله د چا ملګری دی حماس د
چا دی

الله خبر دی، چې بیا کومه منصوبه
جوروي
لیکواله ! بیا په پوري کلې کې اجلاس
د چا دی

02/07/2006

○

(41)

په خپل لاس و ئان ته خپله اجل جور
کري

خوک چې ئان له بې بنیاده محل جور
کري

زه چې يو دبسمن له منځه خخه
يوسم

دوی زما بربادولو ته بل جور
کري

ما وژل غواړي او ماله کلي
باسې

هره ورڅه تور غمازان داسې چل جور
کري

چې مدام په سرو اورونو کې
سوځږي

خوک به هغه سوځبدلى کابل جور
کري

(42)

دلیکوال ورانه دنیابه
شی ودانه
که ایمان له ئان سره کری عمل جور
کری

12/11/200

زدگیه رنابنې ده خیال دې خام مه
جوروه
له سپین روښان سهاره تورماښام مه
جوروه

زه تل ژوندی ژوندی يم، ما مرگ وزلى نه
شی
زما و مرگ ته هسې د چل دام مه
جوروه

چې بار زغملی نه شی بنیادونه وي
کچه
د داسې دیوالونو پر سر بام مه
جوروه

(43)

چي ستا خبری نه مني ، تا په کانو
ولي
د داسې مقتديانو ۋەن امام مە
جورۇھ

آينه كە يې روپىانە وي، خدائى پە كې لىدى
شې
گردونە د نفترت زىزە كې مدام مە
جورۇھ

لېكوالە بخېلى بىنە وي ، بدل مە
اخله هەر كله
قاتل تە چىل د مرگ د انتقام مە
جورۇھ

12/01/1996

د مستو ھيلو ارزوگانو سلسە ختمە
شوه
يو بل پراو د ژوندۇن تېرى شو، تماشە ختمە
شوه

په ژرغونی ږغ یې وویل په مخه دې
بنه

نور موټر منځ د محبت هره رشته
ختمه شوه

نغمه خاموشه، سندرغاری خوله گندلي ناست
دې

سندره ورکه شوه په کلي کې تپه
ختمه شوه

څه خپل يادونه دې له څانه سړه یوسه
بس کړه

اوسم دې زماپه زړه اختيارختم، قبضه ختمه
شه

شوګير وهلى یې چې خلک در خبر نه شي
نور

پاڅه لاليه سحرګاه ده توره شپه ختمه
شه

ليکوالله! نن چې رقیب تا ته
ننواتی رائی

(45)

دا هم دوکه ده داسې نه ده چې لانجه
ختمه شوه

19/01/2007

هغه چې ته پرې نازبدي خوک دي مل پاته
نه شو
زړګیه خه شو چې دې خپل ګنل خپل پاته
نه شو

په فريادونو مې خوله پوري کړه کرار نه
لرم
نور مې په زړه کې د غمونو زغمل پاته
نه شو

چې له بنو نه يې ويشتلو غشي نېغ په
نډونو
نن يې ويشتل پروني ډول ويشتل پاته
نه شو

(46)

خه فریبجنو ورته دېرې دسیسې جوړې
کړې
خو هغه چيرته په دوکه او په چل پاته
نه شو

لیکوا له خه شو چې ويبل یې نور به
نه بېلېرو؟
هغه یاران دی په لوطونو کامل پاته
نه شو

14/12/2000

O

ستاد راتل و په ارادو
پېړو تېم
د ګل په تممه پېړا غزو
پېړو تېم
نازکې بنکل مې کړې په داسې چل
کې

غبار شوم ستا پر انگو
پربوتیم

مرگ ته دی ورکرمہ خبر دی
نه کرم
ژوندونه نن دی لہ اورو
پربوتیم

بس بی اختیار ھشومہ
وندیدم
لکھ پتنگ پرسرو لمبو
پربوتیم

پر مخکھ ولوبدم توتبی توتبی
شوم
چبی کله ستالہ مروندو
پربوتیم

لیکوالہ ورک شوم د جانان
لہ سترگو
چبی زہ یبی کله لہ بنو
پربوتیم

O

چې لوبې د سرونو کري اکثر نه پاته
کېږي

که تاج وي که بې تاجه دا سې سر نه پاته
کېږي

چې خلک يې خبر وي په هر چل او دام
پوهېږي

په دا رنګه بازار کې جادوگر نه پاته
کېږي

د بل د کلا ور که خوک په کانو باندي
ولي

د هغه چا هم خپل د کلا ور نه پاته
کېږي

که هر خومره زاري ورته کومه ده
مشکله

هغه هم خامخا ئي مازيگر، نه پاته
کېږي

چې عقل ورسره نه وي مدام دا رنګه
خلک

هر خوکه زورور وي، زورور نه پاته
کيري

ليکواله په يوه خوله کې لري، چې خوک دوه
ژبې

د هغه چا په خوله دچا باور نه پاته
کيري

لکه غمن چې په موسکا باندي خپل غم
پټوي

داسي مې يار په خپل مروند د سترگو نم
پټوي

مفاد پرست له مجبوري د ولس گته
اخلي

د ضرورت په وخت په خونو کې غنم
پټوي

(50)

نه پري پوهريم کوم مسلک دا اجازت
ورکوي
و جوماتونو بنوونخيو ته چې بم
پټوي

ناقصه مال په لویه بیه په چل ول
خرخوي
سداگران خلک عېبونه په قسم
پټوي

نن له ليکواله سره داسې سېکې
سېکې کېږي
څوک يې هنر قتلوي څوک ترېنه قلم
پټوي

٢٠١٠/٣/٥

بې وخته قیامت

(51)

لا شپیلی کې په دوه
خلب
اسرافیل پوکلي نه
دي
لا ژوندي دي
وجودونه
ترې اروا وتلى نه
دي

لا د دې نىرى
وگ رو
قيامت ليدى نه
دي
لا اسمان کې ستوري
برېبىي
له غرب لمر ختلى نه
دي

لا د ژوند له روغه
تنه

(52)

ژوندی سا وتلې نه

۵۵

لا خزان د

قیامتونو

دا نړۍ خېرلې نه

۵۵

لا سهار کې هيچا کله
توري شپې ليدلې نه دي
لا دجال د چل په دام

کې

انسانان بند کړي نه دي

خو په مور باندي قیامت دی
ټول ودان کلي مو وران شو
د اورونو په لمبو کې
هر گلشن وسو خزان شو

دا بې وخته قیامتونه
پر مور راغلل خو خو واره

کړاوونو، لورې ، تندې
له ژوندونه کرو بېزاره

نه شپلى د
اسرافيل ده
نه دجال را
پاڅېدلې
نه توبه ده بنده
شوې
نه له غربه لمر
ختلى

ټول جهان کې
خوشحالی ده
ټول جهان باندې اختر
دې

په مور سره اورونه
اوري
او په مور باندي
محشر دی

خه بې وخته زمور
پر کلي
طفان راغى قيامت
raghi
د عزت له ودان
کوره
عزت لاره ، ذلت
raghi

خو په هر يوه
قيامت كې
انسانان بې شمبېره
مړه شول
نه يې قبر، نه
نښان شته

(55)

چي خوك خه شو او خوك
خه شول؟

دا بې نخبنې ، بې
نبانه
دا بې وخته
قیامتونه
زمور ژوند یې را
تیاره کر
تول یې مړه کړل
خراغونه

18/10/1998 کوته

خه مې ورته وویل په زره خبره نه
رائي
ولې مرور شو او په خه خبره نه
رائي

سوج کې ورته زه ڏېري گيلې او مانې
وکړمه
مخامخ چې ورشم نو پر خوله خبره نه
رائي

هرئاى کې کيسې به یې د امن خوشحالی
کېدې
ياره اوس له هغه بناوه بنه خبره نه
رائي

تل یې ویل روح او زره مې دواړه در
بخنبلی دي
هغه بې وفا اوس پر هغه خبره نه
رائي

خلك خوليکواله محبت کې خپل سر
هم ور کېري
ستا بد بخته يار خو بس په نه خبره نه
رائخي

٢٠١١/٠٩/٠١

نه خيزي په ژوند کي د سري
ارمان

هر خوکه پوره شي، بيا هم وي
ارمان

گوره چې يې جور کړلو جنت
خان ته

ونه ليد شداد، وخور مرګي
ارمان

دېر مې له خزان سره وخت
تېر کړلو

زره کې مې هر وخت وي د سپرلي
ارمان

صبر شه مركجه چې ژر را نه
شې

ل مي پوره نه دی په څواني
ارمان

ګل څواني دې خاورې مه شه ګل
ياره

و دې خېژې ستاپه زندگي
ارمان

څه چې کېږي ، و دې شي پروا
نشته

هسي دې لـ يـ کـ وـ الـ
ژوي ارمان

06/06/2006 پېښور

چې تېت شوي وي له حد او له
معياره
له هغوي سره هيڅوك نه ئې
پر لاره

په سپرلي کې د خزان سپيره
موسمه
يار دې مانه، زه دې لري کرم له
ياره
چې په بيه او سودا بنه
پوهبدلو
هغه خلک خلکو وايستل له
بناره
په اختر کې هم ماتم او
غلبلې وي
جنمازې وئي له کلي او
دياره
ستاله لاسه ناوي کوندي ، مېندې
بورې
رنگ دې ورك شه ، توره جنگه
گناھگاره
زه په خپل گريوان کې خپله خيره
وينم

(60)

ناصحان دې راتنه نه نیسي
هینداره

په سندرو مې ، زخمی زړگی ټکور
کړه

ای لیکو واله یو وار راشه
خدای د پاره

مابسام لا روغ وي خو شي ناګهانه مات په شپه
کې

زما له زړه سره مدام کېږي واردات په شپه
کې

راشه غمونه رانه لري کړه، د خدای د
پاره

یو خلې بیا را سره وکړه ملاقات په شپه
کې

فکر ته راغلو خو شعرونه خو بل نه دی
خراغ

(61)

چيرته قلم به لټوم چيرته دوات په شپه
کې

په ورخ مي ستري انسانان زره ته وسوس
اچوي
دغسي چل راسره بيا کوي جنات په شپه
کې

که دې ژولي دي هم تا په کې خندلي
هم دي
دا به منې ليکواله دا وي کرامات په
شپه کې

٢٠١٣/٠٧/٠٦

ما د ايمان په اويو وللب مينه
ماله هر چا سره پاللب مينه

ما د دوستي لاسونه دوى ته ورکړل
وه د دوى زرونو کې نا ولب مينه

په هر حالت کې به زه تا يادوم
زمایه زره کې ستا سېخلي مينه

د انسانانو کرو او ورو ته گوره
چاوی ساتلي چاشلي مينه

دوی د نفترت نفترت تخمونه کري
دوی د وحشت په تېغ رېبلى مينه

بل ته زره نه ورکوي مانه بغير
ليکواله! مايې ازمويلى
مينه

تر خوبه دغه بد رواج وي
دلته

تر خوبه داد توپك راج وي
دلته

چې د ولس په ژبه نه
پوهېري

هم د هغه په سربه تاج وي
دلته

د امن نوم به تش په خوله
يادوو
بيابه هم جنگ د جنگ علاج وي
دلته

خوک چې د مينې په طلب
پسې وي
هغه سری خوبه تاراج وي
دلته

ليکواله ! خوک شته چې
مي و خندوي ؟
كه به مې تل خراب مزاج وي
دلته

۲۰۱۳/۰/۱۲ کلاسيف الله

چې مې زرگى رغېري کال به تېر شي

دغه دوران ستاد جمال به تبر
شي

سپرلى به راشي بيا به سيل
کوؤ
بلا دي واخلم پشكال به تبر
شي

عيسى به راشي د انصاف ميدان ته
دغه ظلمونه د دجال به تبر
شي

تل به هم نه وي دا ويرجن
وختونه
لير صبر وکره دغه حال به
تبر شي

شي به نيمگري ارمانونه
پاتي
ناكامه عمر پر ليکوال به
تبر شي

(65)

۲۹/۱۳/۱۴۰۳ کلاسیف الله

خېر دی که را مات دې کړو وزر خلک خبرنه
دې
اوسم يې کړه ټکور تربوره زر خلک خبر نه
دې

غېر د دروازې د ځنځیر وپېژنې
راغلمه
زر کوه را خلاص کړه د کور ور خلک خبر نه
دې

راشه په خپل منځ کې روغه وکړو، درېم خه
کوو
لا زما او ستا په دغه شر خلک خبر نه
دې

اوسم خودیوالونه هم غورونه لري، چا وي
چې؟

(66)

ستا د کور په حال باندې بهر خلک خبر نه
دي

دا چې یې ترتانظر هر کله
امولى دی
دا خودې لیکواله په هنر خلک
خبر نه دي

14/02/2014

وي چې ازاد ته يوه عام
خبره
هغسب نه وي د
غلام خبره

هغه یې هر کله تایدکوی،
چې
کېري زما د انتقام
خبره

(67)

چې په کې گټه وي زما د
ولس
کوم به دا رنګه مدام
خبره

تل د هغه ملا ملګري
يمه
چې پر ممبر کوي د قام
خبره

ليکواله زه
چې يې اغاز کوم، دوي
وي رسولې تر انجام
خبره

۲۰۱۳/۰۳/۰۳

که هرڅه اورد شي که هر خومره جنگ دوام
ولري

(69)

ليکوال ته دومره روزي ورکري پاکه ربه
چې بس
و چا ته ارنه وي، مرۍ سهار، مابنام
ولري

_____ کوتاه ۲۰۱۳/۰۸/۱۲

يواري نه کېري ژوندون په کې مل هم په کار
دى
چې تر منزله پوري تگ وي ، مزل هم په
کار دی

اوسم و کردار ته خلک گوري او گفتار نه
مني
له نصيحته سره دلته عمل هم په
کار دی

منم چې بنه وي سادگي ، پاکي ساده
خبرې

خوله حالاتو سره خه نا خه چل هم په
کار دی

بنه وي چې وشي هر يو کار په سوچ او فکر
سره
خو توکل په دغه هکله کول هم په
کار دی

و بنه ژوندون ته که په زره کې نیکي
هیلي لرو
لیکواله مور ته يو لار بنسود او اتل هم
په کار دی

02/03/2014

له دېري ويرې يې ساتمه پت په خول کې
ژوندون
گرانه کومه زه په دا رنګه ماحول کې
ژوندون

چي ارمانونه مې پوره شي هم تر هغه
وخته

زه درنه غواړمه خاوندې په کچکول کې
ژوندون

چې د وحشی لپوہ له دارو یې خوندي
وساتم
ماله مودو نه خوندي کړي دی په شپول کې
ژوندون

کله یوه پله درنه شي کله بله
پله
دېر مې تللى دی له مرګ سره په تول کې
ژوندون

سپرلې به راشېي زرغونې به کړې دا مراوې
لبنتې
بیا به پېداشي په رامبېل، چامبېل، غاتول کې
ژوندون

یوازې ته نه یې چې ژاري فريادونه
کوي
ليکو اله زه هم تېرومه په تاتمول کې
ژوندون

19/11/2012

○

خامخابه اوس بدلپري دا
حالات

نه به وي زماهم دپخوا
حالات

څوک مبارزه کوي بدلون
غواړي

څوک بدلول غواړي په دعا
حالات

مه را ئه یو خه موده لا مه
راخه

سم نه دي دکلي نن سبا
حالات

هیڅ اندازه نه شم
لګولي چې

دومره غمزده کړل دلته چا
حالات

تېر بە شى لىكوالە
ھىلە من يەمە
نە بە وي بىد مىرغە تل زما
حالات

٢٠١٣/٠٦/١٠

گوره و كردار تە پە قولونو باور مە
كوه
تل د بىپ و فاپە قسمونو باور
مە كوه
وگوره اغزى دې پورى اورى تر زە
ووتل
ما درتە ويل چې پە گلۇنۇ باور مە
كوه
نيمه شې د يواو نيمە شې وي د بل
غارە كې

ورک دې شي په داسې مړوندونو باور مه
کوه

خومره چې ظاهره دي باطن کې دومره
چبرته دي
اې ساده د بنکلو په رنگونو باور مه
کوه

هر خومره که سخت وي خو بنیاد چې کله
نه لري
هیڅ کله په داسې دپوالونو باور مه
کوه

هر خه که دې زره غواړي ليکواله
هغه خه کوه
پربردہ د هر چا په تهمتونو باور
مه کوه

٢٠٢/٠٣/١٣

اوسم د هر خه نه ځان رانګاري
تبنتي

تولپ کوڅې یې شوې ويچاري
تبنتي

د ظالمانو له وحشته
څخه
هرڅوک په چيغو چيغو ژاري
تبنتي

دا جنگ څللي به اوس چيرته
درومۍ
دغه له چانه مدد ګواري
تبنتي

په محلونو هم اورونه
بل دي
د هر چا خوله کې وچې لاري
تبنتي

هیڅوک محفوظه په کې پاتې نه
شول

هـنـرـمـنـدـانـ اوـ سـنـدـرـغـ سـارـيـ تـبـنـتـيـ

٢٠٠٧/٠٩/١١ پـيـنـبـورـ

چـبـ زـمـاـ اوـبـنـكـيـ خـبـدـلـيـ اوـ تـاـ وـنـهـ
ثـدـلـ
زـمـاـ سـلـگـيـ دـيـ اوـرـبـدـلـيـ اوـ تـاـ وـنـهـ
ثـدـلـ

اوـسـ چـبـ پـهـ تـاـ رـاـغـلـوـ هـغـهـ وـخـتـ بـهـ درـ يـادـ شـيـ
ضـرـورـ
چـبـ زـمـوـرـ كـدـيـ بـاـرـبـدـلـيـ اوـ تـاـ وـنـهـ
ثـدـلـ

زـهـ چـبـ پـهـ وـيـرـ بـانـدـيـ اـخـتـهـ وـمـهـ تـاـ هـيـخـ
ونـكـرـلـ
گـرـانـهـ لـالـيـهـ مـاـ لـيـدـلـيـ اوـ تـاـ وـنـهـ
ثـدـلـ

افسوس په دې کوم په غم زما شريک نه
شولې
د رقیب خوا کې نخیدلې او تا ونه
ژدل

ليکو الله! يا خوپه زره سخت يې او يا راز
دې په کې
کله چې ما نه بېلېدلې او تا
ونه ژدل

۲۰۰۹/۰۵/۰۲ کلا سیف الله

په ریابونو پابندی ده په تمبل
پابندی
څوک دې نه وايی ترنم کې په غزل
پابندی

څاروان به اوس داوښ له غاري جرسونه
باسی
په شرنګا شرنګ هم لګېدلې ده دا ئل
پابندی

اظهار د مینې به کولى نه شو خپل
دلبر ته
تر خوبه دلته وي هم داسې مسلسل
پابندی

دلته خو هر سرى يو بل ته سېپکې سېپوري
وايي
ل خو تراوسه پوري نشته پر بىكىنخىل
پابندی

خکه له هر چا خخه پېت په توره شېه کې
در څم
ستاسو کوچه کې ده په ما رنگه پاګل
پابندی

د خپل و خلکو حمایت پېبرده
ليکواله گنې
ستا په قلم به ولگېري دلته تل
پابندی

01/09/2008

ورکه شوی نغمه ...

د ا د تارونو
ریدب دلی ژب
د زرگی خوبن خواره خواره غرونہ

د دی تارونو لنه
برغونو سره
چی به شول پورته
می مدنی برغونه
زیونو سینو کی به
توبونه وهل
چی به په هی شول غرخنی
برغونه

***** *

چی لنه تارو به زمزمه
پورته شوه
ورسره سمه به ناره
پورته شوه
چی خنگه ساز ؤ، هم لندي داسي
وی
د هر چا زره کی به جذبه پورته
شوه

O

خوانان به وراندي شول محفل به تود
شو

چا به مويونه او
غازيان ستاييلو
دېر به خوشاله شو سپين دېري له
دوی
چي چا به خپل خپل مشران
ستاييلو

***** *

په دي خوانانو کي به داسي
هم ئه
چي به يې خال او يا پېزوان
ستاييلو
چا به د ميئني
صفتوننه کنول
چا به کي ورين مخ د جانان
ستاييلو

***** *

دغنه يوازي
عجيبيه نغمه وه
چي بې لىه دوله او بې
تالله به وه
خو په سري به دېره
بننه لگيده

(81)

دکه لنه خوند او
لنه کماله به وه

نـغـمـي بـه سـمـ وـرـسـرـه
چـيـغـه كـلـه
چـبـ بـه شـولـ پـورـتـه فـريـادـي
برـغـونـه
لـه هـرـه تـارـه
بـه زـرا وـتـلـه
چـبـ بـه پـه وـيـرـ شـولـ
ارـمـانـي برـغـونـه

***** *

د چـيـغـكـبـاـنـي لـاسـ بـه
وـرـيـبـرـدـ بـه
چـبـ سـنـدـرـغـاـرـي بـه لـنـدـي
ويـلـيـ
لـه غـبـرـگـو سـتـرـگـو بـه يـيـ اوـبـسـكـيـ
راـغـلـيـ
چـيـ يـيـ غـمـجـنـيـ
كـاـكـمـيـ ويـلـيـ

***** *

د وـمـرـه اـثـرـ بـه پـه
تـارـونـو كـيـ وـ

(82)

چې ور سره به
اورېدونکو ژيل
ريبرىدىل زروننه د تارونو
پنه شان
محفل کې قول گدونکونکو
ژيل

خو ډېر افسوس چې نن هم هغه نغمه
زمـوـد پـه خـيـال دـ
اورېـدـلوـ نـه دـهـ
ـمـوـدـ دـ پـرـدـيـوـ
ـتـرـانـيـ خـوـبـشـوـوـ
ـلـنـدـيـ تـپـهـ مـوـدـ
ـوـيـلـوـ نـهـ دـهـ

د اپرېل د ۲۰۰۶ء حیات اباد پېښور

واک د خپل وجود په سلطنت
راکړه
کلکه اراده او ټینګ همت
راکړه

و مې باسه زره نه د شیطان
وجود
بنکلی مقدسه شرافت
راکړه

مینه دې وي شوق دې وي مستی
خو هم
دې سرہ احساس د بنکلی نیت
راکړه

وي چېب د غریب ولس په
غم خفه
دا رنگه لارښود د قیادت
راکړه

(84)

سـم چـب کـرم بـی لـارـی تـول پـه لـار
دـژـونـد
داـسـبـی دـبـدـبـه اوـ کـرـامـت
راـکـره

وـی چـب دـجـنـت پـه شـان دـاـمـن
ژـونـد

ماـ لـیـکـوـال تـه دـلـتـه هـم
جـنـت رـاـکـره

12/06/2001

دـتـیـارـی دـکـلـی خـلـک روـن سـهـار پـه کـانـو
وـلـی

مـهـ کـوـی بلـ خـرـاغـونـه هـر سـنـگـار پـه کـانـو
وـلـی

دوـی زـمـاـ خـوـشـال مـحـفـل تـه تـورـ غـمـونـه رـاوـرـی
رـاشـی

هـم دـلـبـرـ پـه کـانـو وـلـی هـم دـلـدـارـ پـه کـانـو
وـلـی

وراني ودانه زرونه، نروي د ژوندون
خلي

گل بدن په کانو ملي، ګلنگار په کانو
ولي

زمور هري کاميابی ته د نفترت په نظر
گوري

زمور فن په کانو ملي هم فنکار په کانو
ولي

له خدمت نه به وانخلم زه ليکوال ستري
لاسونه

که مې سر په کانو ملي، که مې لار په کانو
ولي

22/06/1999

په وينو سره شوه دنبايست او د ګلانو
مئکه

نن په ولکه کې ده د تورو بلاګانو
مئکه

ور سره مله دي زورور خکه بې وسه
يمه
خنگه ازاده کرمه زه له غاصبانو
مئکه

نن د دالرو قدر کېري خپلوان نه کوي
څوک
ده قيمتي تر مور و پلار، هم تر بچيانو
مئکه

تاسو افضله مخلوقات ياست، تاسو عقل
لرئ
بيا ولې نه ژغوري له ظلمه ، انسانانو
مئکه؟

په شريعت کې خنگه حکم دی دچا کېدى
شي
بخښنه غواړمه د چا ده ، ملايانو مئکه
؟

لیکوال د شرعی د انصاف هم د قانون
له لاری
بیرته گتمه زه د خپلو باباگانو
مئکه

لکه واره واره سیندونه سمندر ته
رأخي
داسي غمونه د دنيا مې د زره سر ته
رأخي

خدایاپه لندو ورخوشپوکې داسي وخت
راولې
چي د کابل خلک په لوی زره پېښور ته
رأخي

يتيم بچى په دغه هيله هره شې
ويدو
موركى يې وايي چې بابك به دي اخترته
رأخي

يو واري زه ور وخم موري ما را غبرگه نه
کري
زما مين ، زما ملنگ مي دكور ور ته
رأسي

ليکواله مور ودانوو تولي
ويجارې لاري
پرهرخوان رغ کوو که خوك و دي اشر ته
رأسي

اسلام آ 18/02/2011

تا به ساتل پت له ما نه ، ما کوشه کې
وليدل
نن مي ياره دېر خه دېر خه ستا کوشه کې
وليدل

بياپې خوارمجنون ويشتو لاسونوکې يې
كانې و

داسې خه کسان مې د لیلا کوڅه کې
ولیدل

څوک چې به زما په غم خوشاله و مدام
دلته
بنه شونن مې هغه په ژرا کوڅه کې
ولیدل

کومه تماشه ده چې دا ستا له کوره نه
گرخي
ستا هغه شرلي خو مې بیا کوڅه کې
ولیدل

معاف یې کرم، زاری کوي لیکو اله، که
سزاور کرم؟

دوی مې رنګ بدلي لاس رسوا کوڅه کې
ولیدل

30/09/2001

(90)

ماضي مې تېرە شوه په جنگ کې روان حال په جنگ
کې
لا به تر خو پوري تېرېري هر يو کال په جنگ
کې

ورينداردي کوندە، ورور دې مې، کور خودې خپله وران کړ
په خه نازېږي، تا نو کوم وکړ، کمال په جنگ
کې؟

سرونه غوڅ شول بې عزته شو په مړينې
مړي
زمور د خاورې خو پېدا نه شو مثال په
جنگ کې

نور را په برخه کړي د ژوند د خوشالي
وختونه
ته مې خوندي وساتې خدایا استقلال په جنگ
کې

دغه کمزوري زورور شولو د چا په
مرسته
دغه نېستمن خنګه شو دومره مالا مال په
جنگ کې

(91)

د سوکالی او د روپیانه سباون د
پاره
په سرو لمبو کې به همت کوي لیکوال په
جنگ کې

17/05/2003

زما د ژوند تول ٿوابونه په و بال بدل
شو

پرونی بنه نیکمرغه وخت مې په بدحال
بدل شو

نن یې په هرڅه کې دوران دومره بدلون
راوستى

ستړگي بدلې، ژبه بله ، هم یې شال
بدل شو

سره اننگي یې د هجران بادونو تور
واړول

ورسره سم یې د لنډي زنې شين خال
بدل شو

سپینه څېره یې اوس دخاورو غوندي خره
ښکاري

د خړ خزان له سپره باده یې جمال
بدل شو

په سورکو شوندو یې هغسي تبسم نه
وينم
د زندگي هر يواorman یې په زوال بدل
شو

تېر کال یې داسي اداګاني او نازونه
نه و

را معلومېري عادتونه یې سېر کال
بدل شو

ورله سزا ورکړئ ملګرو بیا یې و نه
بخښئ

که چيرته دا حساسه فکرد ليکوال
بدل شو

01/01/2001 بوستان

چې د غوبښتنې د خپل حق مې تربی اغاز
کړی دی

هغه زمود هر يو بيان نظرانداز
کړي دی

چې يې هر وخت ستاپايكوبې ستا استحصال کړي
دی

نن دي په هغه چا باور په کوم جواز
کړي دی

زما وژلوله راخي چې لاره ته ور
بنېي

تا خو هر وخت مدد زما د هر غماز
کړي دی

اوسمې منې چې ستاله سيله سره سه
راغلمه

په پري وزرو مې له تا سره پرواز
کړي دی

په بنوونځي کې يو يتيم و خپل استاد ته
وييل

غښتنلى زه يم د ملک پر زوي دي ناز
کړي دی

راستنېدی نه شم ليکواله ته
راخه را پسې
ما د منزل په لور سفر دور و دراز
کړي دی

08/07/2014

در ته مجبور يمه په تا باندي يو کار
باسمه
رقیبه تا سره به خامخا اوس لار
باسمه

را خروم به دې په غاره د خپليو
امېل
دا ستا له غاري به د سرو ګلونو هار
باسمه

کله هېرېري په اسانه په ئان زور به
کوم

(95)

د يار يادونه به له زره کرار کرار
با اسمه

د ليوني جانان رينبي رينبي گريوان
گندمه
ئكه اخته يمه تر ستن د زلفو تار
با اسمه

د سرو لبوانو او پرانگانو تور چنگل له
منخه
ليکو اله چنگه به تري روغ او جور ناتار
با اسمه

او س به خوك لاس راکي او خوك به مددگار شي
زما
چي را پخلا كري مرور او بيرته يار شي
زما

خالقه داسي د رحمت باران را و
وروبي

چې مې خزان وھلى ژوند بېرته بهار
شي زما

که مې له تا سره وفا ونه کړه ګرانه
یاره
ټوټې ټوټې دې شم گربوان دي تار په تار
شي زما

يو ئل به خامخا زما اخر دیدن ته
راخي
که د پښو پلونه مې ثابت پاتې په لار
شي زما

چې مسافر يار ته شي ياد د کندھار
يادونه
دا اننګي مې دې په شان د سره انار
شي زما

ليکواله دغه توري شبې خو به
ختميري ضرور
د ژوند په لاره به ملګري سپين سهار
شي زما

24/04/2009

په دې خاموشه معاشره کې يو اواز په کار دی
چې زیونه ولرزوی دا رنګه اغاز په کار
دی

دغه جومات به د ولس وي د بل چا
به نه وي
په ممبر ناست سړی له ماسره همراز په کار
دی

کلي په کلي بنډارونه ، سندرغاري دېر
کړئ
دلته اتن پکاردي، دول پکار دی سازپه کاردي

دغه ناسور له دغه کلي نه شېل
غواړي بس
اوسم وخت راغلی دی علاج دهرغماز په کار دی

نور ماشومانو ته په ڏب باندي ادب نه
بنیو
دوی ته سبق د دوى په ژبه کې هم ناز په کار
دی

لیکو اله زه له حکومت خخه ایوارد
نه غواړم
ما ته د خپل ولس د مینې ډک اعزاز په کار دی

.....
25/03/2014

ما وېل له پوهنتونه به د کار سېری را
وځی
خبر نه وم له دغه څای نه مار سېری را
وځی

ترڅو چې ناپوهی وي په دې خلکو کې
موجوده

په خدای که د خپل حق دپاره خوارسېری راوخي

د هغه چا یاري راته په خدای مشکله بسکاري
چې دی دننه ناست وي پېره دار سېری
راوخي

په دغه کلې خدای خبر خه رنځ دی
لکېدلی

چې روغ ورلره ورشې تري بيمار سېرى را
وخي

جادو دى كه خه بله كرشمه ده په دې سرای
کې
مخلص شي ور دننه، خو خوددار سېرى را وخي

له سپينو خراغونو تورو زيونو كه شي ستري
ليکواله نو په کار ده چې تر بنار سېرى
راوخي

خومره تنها شوي يو انسان لاسونه نه درکوي
نن له قسمت سره دوران لاسونه نه درکوي
تا به ويل دوي به کول چي هرڅه هرڅه
ستا و
نن چې بې خه شوي خپل خپلوان لاسونه نه درکوي
د مفاداتو دنياګي ده ، د مفادو وخت
دى
چې يې مفاد نه وي ياران لاسونه نه
درکوي

(100)

تا به يې هر فرمان ته غازه رده چې دوي
به ويل
نن هغه پير او هغه خان لاسونه نه در
کوي

د بې وسى په درياب چوب يې را وتلى نه
شې
دا لامبوزن بىكلى جانا لاسونه نه
درکوي

يو وخت خو ته هم د ملګرو د محفل
خراغ وي
اوسم چې دې وينم خپل دوستان لاسونه نه
درکوي

خداي دې سپرلى كره اې ليکواله چې تازه يې
هر وخت
رب دې و تا ته د خزان لاسونه نه
درکوي

.....
05/10/1996

راشئ چې دا خل لاره بدلنه
کرو

(101)

لرد خپل منزل لاره بدله
کرو

پوه نه کرو په ئان خپل لباسی
دوسن
داسی په چل ول لاره بدله
کرو

سترگیب له قاتل دېمن نه
وباسو
لر یې د اجل لاره بدله
کرو

مست رقیب مو بیا په کلی را
نشی
راشئ نن یې تل لاره بدله
کرو

سمه د نېکى لار به ور
وبنیو
مۈور به د هر غىل لاره
بدلە کرو

اې ليکواله ! راشه سره
يو شو تول
خان سره د مل لاره بدله
کرو

12/06/2006

چې يې چې له خپلې لاري خپل
قدم شي
نو به خنگه د منزل په لوري
سم شي

که د خپل ولس په گته تمام
نه شي
درې وړې دې زم لاس او
قلم شي

خوڅوڅله مې ليدلې داسې
خلک
خوک چې کمه د بل غواړي خپله کم
شي

کامیابی ده و خلکو وي په

برخه

چې په خپله عقیده باندې محکم
شي

چې د قام او د ملت په غم
غمجن وي

داسې څوک تل په نړۍ کي محترم
شي

اې لیکواله خدای دې داسې رتبه
درکړي

چې اشعار دې د قام زخم له
مرهم شي

13.08.2000

ما دې د نظر تماشه ونه
کړه

تاد مازیگر تماشه ونه
کړه

نه پوهېدە خوک زماپه فن
ئىكە
مادخېل هنر تماشە ونى
كىزە

شىنە خالونە، سور سالودى خە
كوي؟
يار دى پە گودر تماشە ونى
كىزە

مور يې پە ھر چىل او دام پوهىرىو
او س
ئىكە جادوگر تماشە ونى
كىزە

ورى مې قلندرە پە مستى دى
(كە)
تا پە سمندر تماشە ونى
كىزە

○

يو خلپ يې گورم په اخلاص
سړی
باسمه له لاسه د خپل
لاس سړی

کرکه او حسد چې ور سره
وي تل
باسي له ايمان خخه وسواں
سړی

ګټه چې يې خوار ولس ته نه
رسی
عام خلک يې خه کړي داسي خاص
سړی

دا عجب دستور د زمانې
گوره
کوز باندې حکمونه کوي پاس
سړی

نه رائي شعور په خپله نه
رائي
خان کې که پيدانه کري احساس
سېرى

اوسم په چا پيسې شم د چالاس
تبينگ کرم
نه لرم ليکواله د
تماس سېرى

12/11/2003

مورنى ژبه

د فبروري يو ويشته د مورنيو
ژبو نړۍ واله ورخ

مورنى ژبه ، زما

گرانه ژبه

ساده ساده، بنایسته روانه ژبه

نرمه پسته، خوره خوره ژبه ده

اسانه ده په ويلو کي

ژبه

***** *

لري تار يخ دا له زرگونو

کلو

دا د باتورو پښتو ژبه

د

نبېگنې ، پت ، مينه ، وفالري دا
په تول درنه زما پښتو ژبه ده

په بايزيد روبسان ، روبسانه

ژبه

په خوشحال خان بابا ودانه ژبه
د ميرزا خان انصاري زره ته نزدي
په دولت خان لواني گرانه

ژبه

رحمان بابا ورلره ورکرو بنایست

کړله حميد ماشو خېل ټوانه ژبه

څه ثانی نه لري په هند او

تخار

ده د امير کروبر

روانه ژبه

دا د ملاي د غېرت چېغه

د

دا د میرویس او احمدشاه ژبه ده
دا می د مینی او احساس ژبه

د

دغه د لوبي پښتونخوا ژبه

د

لرو پښتو خو یو وحدت نه لرو
د غلامانو په شان ژوند تېر

وو

په دې مالداره جنتي وطن

کي

د دوزخيانو په شان ژوند تېر وو

قام چي غلام شي، نو هر څه غلام شي
ژبه غلامه شي ، تاريخ غلام

شي

څوک يې تاريخ څوک يې کلتور

وراني

اديب غلام شي، هم مورخ غلام شي

له خپلي ژبي نا خبر شي

خلک

د بل په ژبه او کلتور

نازېري

خپلوان يې هېر شي مشران د وطن
په بل اتل په بل جمهور نازېري

خو پېر افسوس کومه گرانی پښتو
چې ستا صفت په پردی ژبه کوم
دلته څوک ستا په تکونه پوهېږي
ستا وکالت په پردی ژبه

کوم

.....
که هر خه زه دلته مجبور یم د وخت
خو ستا له مینې صبرېدلی نه شم
په تا به دلته خبرومه

خلک

هسي خاموش پاتي کېدلی نه شم
هغه کاروان سره ملګري یم

زه

چې قام می سیال غواړي تا سیالله غواړي
د نورو سیالو خلکو ژبو

سره

دا ستا ويونکي باكماله

غواړي

چې قام مو سیال شي بیا به هر خه سیال شي
ژبه به سیالله شي، تاریخ به سیال شي
اماں به سیال وي، هم معلم به سیال وي

ادیب به سیال شي، هم مورخ به سیال شي

۱۱ فبروری ۲۰۰۴

کله چې خبره ئىنې ورانه شي روانه
شي

ھم په دغه لر خە پېشانه شي
روانه شي

کله چې ناخاپه ورتە وگورم له
شرمه دا

مخ پت کري په لپو سرگردانه شي روانه
شي

دلته چې تېربېري اشارې کوي په مرو
سترهگو

ونيسېي قدم شنه له خندانه شي روانه
شي

تول وجود مي رېي زلزله را باندي را
ولي

دغه کېفيت ته مي حېرانه شي
روانه شي

راشې ملاقات لره او وخت چې د خبرو
شي

بېرته په وعده باندي پښېمانه شي روانه
شي

راشې چې رقیب نومخ په بله ئىنې
واړوي

ئکه په ليکوال نوره هم گرانه شي
روانه شي

02/03/2014

جادوگران کوي لکیا دی جادوگری

لوبی

د کلی منخ کبی یبی شروع کړلې کافری

لوبی

اوسم که دی زده ده او که نه خودغه لوبه

به کړي

کنې په زور دې ګډوی په دې ظاهري

لوبی

مقابله یبی تشن په کانو او لرگیونه

شي

داد بارودو په زور کېږي زروري

لوبی

څه شو اتن، نېزه بازي او د څوانانو

مجلس

محرومه کړي یو رقیب له خپلې هرې

لوبی

اوسم به له دغو لوبو څنګه څان ساتو

ملګرو

چې په کوڅه کوڅه کې کېږي ستمګرې
لوبې

ليکواله ورکه خوشحالی شوه له
وحشت او ویرې
اوسم د بامونو په سر نه کوي کوتري
لوبې

08/11/2006

ترینه بچ دې ستا گریوان او ستا امېل
شي
په مرمييو دې زما سينه
غلبېل شي

زه خو وايم چې مدام به
راسره وي
خودغم په وخت ملګري رانه
بېل شي

د هغه خراغ په شان زما
قسمت هم
د وصال په شپه په ده کې ختم
تېل شي

راته وايي مبارک شه مور ازاد
شو
چې را نوي کله میاشته د
اپړل شي

شاعري هم عجيبة شى ده
ليکواله !

دېر سر لوري شاعران هم په کې
بنکېل شي

.....
01/04/2014

دا چې له تاسره په خنگ
روان دی
زمالله دغه سره جنگ
روان دی

ستا سخاوت راته مالوم شو
اشنا
نه رله کلي دي ملنگ روان
دي

خالة ته يې په خېر
ورسوې
يار مې په لاره د گزنگ روان
دي

بې وخته مره شوله دیوه د
محفل
ستي وجود تربنه پتنگ روان
دي

ديو ظالم د جبر، زور له
لاسه
بيا يو يتيم په ويئنو رنگ روان
دي

که خدای کول دلته به امن
راخی

لیکواله دلته یو غورئنگ روان دی

۲۰۱/۰۲/۱۲

نور ئینې وئمە پېرىدەمە خپل دیار لە
ویرې
د بلا گانولە وحشته رېرىدی بىشار لە
ویرې

دلته چې راشى باندى چىزى كېرىي بىبې
پوهېرىي
زانې يوه يوه شى، مات كىرى خپل قطارلە
ویرې

تر خو چې پت ساتى رازونە ھم تر ھغە
پورې
زما زىگى بە وي دغسى نا كرار لە
ویرې

د وخت حاکم دی لگولی بندیزونه پر
خوله
خه وکرم نه شمه کولی خپل اظهار له
ویرې

خاونده زره مې کړي روښانه چې مې
ژوندر روښان شي
باداره وساتې ليکوال د هر بادار له
ویرې

نه يې پرېردي دلته په کراره د جناب
خلک
څو پوري به وي له خپله ژونده په عذاب
خلک

دلته جهالت منګولې ټینګي بنخې کړي
دي
دلته علم نشه، دلته نه لولي کتاب
خلک

دېر دې بې گناه د مرګ په لار ھ باندي
سم کړلو
غواړي به اخرا درنه د سرو وينو حساب
خلک

گوره د مرگونو سودا گرو لو به گرمه
کړه
څو پوري به وي په دې لمبوکې پېچ وتاب
خلک

وخت دی بدلبدونکی تل به داسې تماشې نه
وي
ستا رنګه دریاب خلک مې ولیدل کرياب
خلک

دغه ئېل شوي به يو موته شي ليکواله
تول
دغه مې یقین دی راولي به انقلاب
خلک

دغه عمل به دوى ته خپله يو وخت تک
ورکوي

چې د زامنو په لاسونو کې توپک
ورکوي

نن يوې پېغلي مشر ورور ته ويل گرانه
لا لا !

چي زما خوبن نه دى هغه ته مې بابک
ورکوي

دننگ پکاراوس درست پښتون خوشحاله یونه
بنکاري*

خوک کندهار سپاري و بل ته، خوک اټک ورکوي

يو خه چو پړ به تا د دوى هم وي
ضرور وهلى

خوک دي چې چالره په مفته کې کومک
ورکوي

بې غمه خلک یې ليکو الـه په درد
څه پوهېږي

چي پري تېر شوی وي غم هغه ته درک
ورکوي

* درست پینتون له کندهاره تر اتكه
سره یود ننک پکار پت او اشکار

خوشال بابا

زما په زره کې چې روان دی مسلسل
بغافت
تر هغه ټولو خطرناکه دی دا ئل
بغافت
ئکه زما د زره ماشومې غوړی ګل نه
کوي
اخته په جنگ یم له خزان سره مې تل
بغافت
ئکه مې نه خوبنېږي ژوند د غلامي
ملګرو
دی له ازله مې له وينې سره مل
بغافت
اووس به رقیب رانه ځان خلاص نه کړي په خواست او
زاری

پرونى نه يم نن مې هر خه کېل بدل
بغافت

په دې وگرو کې به خامخا بدلون
راولي
خپروي دلته دغه ستا هريو غزل
بغافت

دا رقيبان دې څکه نه پربredi په سمه
لاره
ليکو الله! دوى ته بنکاري ستا هريو عمل
بغافت

٢٠١٣/١٠/١٨

چې يې اورده شي تر خپل ذات
لاسونه
د هغو خلکو دې شي مات
لاسونه

که مې له تاسره جفا
وکړله
گرانې! زمادې شي میرات
لاسونه

په وينو رنګ يې د يار مخ ته
ورمه
دالۍ کوم ورته سوغات
لاسونه

هغه سری د ژوند له کاره
اوخي
چې يې عادت شي په خبرات
لاسونه

ليکواله خه دي چې
دولت نه لرم
شکر لرمه کرامات
لاسونه

٢٠١٣/٠٨/٠٨

راشه په تارونو گوتې پوري
کړه

جوړې اې مطربه نغمې نوري
کړه

وخت دی بدل شوی هم بدل
شه ته

مخ اوس د روښان جهان په لوري
کړه

ونځ____وه مست شه باز په زير
او بم

هيلې مې په خور زره کې سمسوري
کړه

ورغ____وه سُر کړه چندنۍ
رباب

لې رانه غمونه دلې دوري
کړه

ترنگه سره سم چې په نخا
شي تول
داسي د لیکوال د غزل
توري کره

○

خوانه د اخه کري ؟
دا د تiaro لاره
دا دی تiaro له
دا دی ژوندون وراني
دا دی خوبو له
خوانه د اخه
کري
نشه
کوي
ولي تکي سيني
ته

توري به شي ستوري *****
ليکوال

لويگي تراخه کوزوي
ولي حساس وجود ته
دا بي حسي کوزوي
و لي روپان ○ سهار
په تورو شپو بدلوی
ولي خونه زندگي
په ترڅدو بدلوی
.....
هر وخت نشه نشه يې
چې جګبدلي نه شي
هر وخت له ئانه ورک يې
په لاره تللی نه شي
.....
هغه درنه ټوانې دې
ليکوال

خومره بې توله

شوله

هغه بنایسته خېرە دى

خومره بې خولە شولە

○

هغه خورنی

خبرى

دې شوي ترخي خبرى

بې لە مقصده

کوي

کري ورنى

خبرى

ولي ژوندي شعور

ته

مرگ په لاس خپل راولي

ولي تيارو لە

درومي

خان لە اجل

راولي

كله دې سترگى سرى وي

كله غصە غصە

بي

كله لە خانە

ورك بي

دا چې نشه

نشه بې

کشرانو د

مینه

مشرانو د

قدر

هیخ درک نه درکوي

نه د خپلوانو قدر

نه بنه ملگري لري

نه په ورورى پوهېږي

نه دي څه لار معلومه

نه په سیالی پوهېږي

بنکلي ټوانې دي ځار شم

ټوانه لبر ماته غور شه

دا تماشي څه

کوي

ګرانه لبر ماته غور شه

بس کړه نور بس کړه ټوانه

مه زندګي

ورانوه

په نشو دي تماشو
دي حوانی مه ورانوه
حوانه له تا نه خلک
امېدونه دېر لري
دوی د روښان سباوون دېر لري
ارمانونه
نور بي حسى نه تېر شه پېژنه
دا خپل ځان و
پېت د دوستي جامه کي دېر پېژنه
دېنمنان و
○
دا ستا ګل رنګه حوانی
د دوی اغزي لاسونه
دا ستا معصومه وجود
د دوی قوي لاسونه
نور يې ملګرى نه شې
امير ***** توري به شي ستوري
ليکوال

نور بی پاری مه کوه
نور بی محفل نه ووچه
نور بی دوستی مه کوه
دوی دی احساس قتلوي
په ژوندون مر دی غواوري
د ژوند په هر میدان کي
ای خوانه پير دی غواوري
پرپرده دا تول ملګري
چي ستا عزت نه غواوري
چي تا تيارو له

بیایی

ستا لیاقت نه غواوري
نو خکه وايی لیکوال جي!
راشه د قام

بچیه

د قام په لاره سه
د هر طوفان و مخ

شه

ته

مضبوط ولار محکم شه
چي ستا ژوندون ورانوي
هغه لاسونه مات کره

له تیارو تا چې بیابی
کړه جامونه مات هغه: ۲۰۰۱

امن به راشي مدام جنگ به
نه وي
واک په هېواد کې د اورنګ به نه
وي

هر خه به کېري د جرگو له
لاري
نور دا د سپینو تورو شرنگ به نه
وي

چا ویل تل به وي سرې ساندې د
غم؟
شنگ د بنګرو بوی د لونګ به نه
وي

زما جانان به وي زما په خوا
کې

روان د تور غماز تر خنگ به نه
وی

دا انسانان به تربنە نه
وېرىرىي
بلا به وی خوپە بد رنگ به نه
وی

وی به صفالە نفترتونو
خخە
دلېيكووال زىھ نېولى زنگ به
نه وی

ھيچوک خبر نه شولوپە حال
زما
تېر شوپە غمونوکې تېر كال
زما

ورانې خونې چوپە چېايى ده
اوسم

چېرتې لارو هغه کليوال
زما

پري به نيردم هغه په
کراره نور
چاچې وي وران کړي استقلال
زما

هم تمہارے موت یے، د شبب یو
چا
و نوشته کړي په دېوال
زما

اوښکي د لیکوال په بل
څه نه دري
یوسئ ورته د دلأس دسممال
زما

٢٠١٣/٠١/٠١

شي چې په سخت ساعت کې شل
لاسونه

خه کوم دغه رنگه مل
لاسونه

لمحه لمحه مې خنکدن
تبربری
را غڅولی دی اجل
لاسونه

خپل انتقام به هم له تانه
اخلم
که مې روغ پاتې شول دا ئل
لاسونه

په پردي جنگ او په پردي غوبل
کې
عالمه مات شول د کابل
لاسونه

ژربه دی خاورې شي ګل رنگه
خوانی

چې دې خزان ته ورکول
لاسونه

لیکوالله څه ګیله له
نورو کوې
نن دبسمنان دی درته خپل
لاسونه

22/12/1996

په کې نفاق راشي د ورونو تر منځ کرکه
راشي
د کور خبره چې د کلي تر ملکه
راشي

مور چې هرڅه کووخو دی به په کې کار ونه
لري
داسي سړۍ خو دې محفل لره بې شکه
راشي

لكه ناکامه مئین اوس هم په دې
تمه يمه

وايم چې نن به ملاقات لره نازکه
راشي

زماو ستا تر منځ دي دومره بېلتون هم نه
راخي
لكه د لمراوده سپورمى تر منځ چې څمکه
راشي

کله چې زه له خوبه وټوخم يا
ورغېبرم
ناروغه مور مې په رنځور وجود چابکه
راشي

ليکواله ! کارکوه د ژوند ، خوله
يارانو سره
خانده مجلس کوه بیا دغه وخت ولکه
راشي*

*والله که

06/08/2014

زمور په ژوندزمور میراث بل ته سپاري اخته

دي

دغه سري د چا په خوله په دي خواري اخته

دي

د ژوند له لاري مې نن اړوي د مرگ په

لوري

په بې دردي مو حسرتونه قتلوي اخته

دي

دورانه ته يې، که قسمت دي، که مونيت داسي

دي

يوڅوک خو شته چي موهر کله ځوروی اخته

دي

زمونږ ارمان، زمونږه مينه او مونږ واره

وژني

زمونږ جانان زمونږ له غېري بېلوي اخته

دي

لیکواله ! مره اورونه بېرته بلول غواړي
دوی
د جنګ سکروتو ته چې بیا پوکي وھي اخته
دی

18/01/2000

رقیب ظالم دې په کراره دلته چیرې
پرپردې
سم دې روان د ژوند په لاره دلته چیرې
پرپردې

ستا پر صفالمن داغونه لگول غواړي
دوی
بې له تھمته دې فنکاره دلته چیرې
پرپردې

مینه دې ورانه غواړي څکه ماتول غواړي
اووس

روغه دا ستاد زره هينداره دلته چيري
پربوي

د تورو شپو ملگري خلك رنگانې
وژني
دبوي روښانه تر سهاره دلته چيري
پربوي

دوې ورڅې ژوند دی اې ليکواله ځکه پام کوه
دېر
مرګ دې ژوندي د تل د پاره دلته چيري
پربوي

09/02/1999

دخان ارزښت ځان ته مالوم کړه ټول جهان
وګوره
په کې لار ولټوه ګته او تاوان
وګوره

که ته گلاب يې خود خاورې دعوه مور
هم لرو
بغېر له مور نه خو ته خه نه يې لر ئان
وگوره

خالق تخلیق د دې نېړۍ خومره بنایسته کړي
دې
بنکلی نظام د کائنات د پاک سبحان
وگوره

چې نافرمانه د خپل رب شو، هم له هغه
وخته
له آدم ذات سره په جنګ لعین شیطان
وگوره

ليکواله غرڅه دی آسمان هم ورته
لار ور کوي
کراماتونه په نېړۍ کې د انسان
وگوره

04/03/1997

○

توروه بلا ده د رنما په نامه ژوند
تپروي

زمور په بسار کې د بىكلا په نامه ژوند
تپروي

خپله نه ننگ لري نه مينه نه پښتو دغه
خوان

ھسي لګيا دى د بابا په نامه ژوند
تپروي

که يو خوک لاس در باندي تم کري نويې مه
غورخوه

غريب مجبوره دى چې ستا په نامه ژوند
تپروي

دلته خوهرچادي خپل خان ته خپل خپل پير
ټاکلى

دلته خو هر خوک د یو چا په نامه ژوند
تپروي

یوڅوک هم داسې شته لیکواله په وجود کې
زما
په زره کې اوسي او د ساه په نامه ژوند
تېروي

18/07/2005

ښکاري راغلی نن اجل دی
زما
روح په کې شته خو وجود شل
دی زما

مرسته د خپلو خلکو خنگه
وکرم ؟
اختیار په کلی کې د بل دی
زما

دا ستاد سپینې خولې غل زه يم
گرانې!

تا چې ساتلى دی دا پل دی
زما

که خدای کول په رسېدلو
يمه
دېر نېژدې شوی اوس منزل دی
زما

په کې موندلی شبې بنکلا د
ژوندون
ليکواله ! دا رنگه غزل دی
زما

.....
13/11/2009

() افغان ماشوم ()

دا ستا ماشوم نازک نازک لاسونه
د سوځولو ، سوځبلو نه
وو و

دا ستا روښانه او معصومه تندی
د بنکلېد و وو ، ماتېدلو نه
وو و
.....

ستا په ماشومه او نازکه
سینه
کی نن حالاتو پر هرونہ جور
کړل
ستا مشرانو لباسی
خپلوانو
تا ته بلا غوندي مخونه جور کړل
تا کله مينه هم ليدلي
نه ده
ستا په زرگي کي نفترتونه
اوسي
تا د ادي غبره ليدلي
نه ده
ستا په زرگي کي ارمانونه
اوسي
○
تا د بابا خوري خوري
خبری
په خپل ژوندون کي اور بدلی نه دي
تا ته په مينه او د زره له
کومي
هيچا په ورین تندی خندلي نه دي
تا محبت تا به ګلونه
غوبېتتل
دوی به په لاس کي بل اورونه در کړل

چي ستا د ژونددليک او لوست ورخي وي
دوی به بمونه ، توپكونه

درکړل

چي ستا د لوبيو د کولو وخت وو
دوی به مورچل دوی به سنگره بونلي
چي ستا د ټال د زنګېدلو وخت وو
دوی به د جنګ و جور محشر ته بوتلې

تا هم په دي خپلو ورو لاسونو
بې گناه څومره انسانان وو یشتل
په څومره کرکه دي کتل ورته

تا

د بل د پاره دي خپلوان وو یشتل
لا دي د خپلو ارمانونو

قاتل

تر اوسيه پوري پېژندلي نه
دي

دا ستا رقيب ستا لباسي ملګري
تا لا په خپل تول کې تللى نه

دي

نن دي پيني ماتي هم لاسونه مات دي
په شل وجود خو جنګېدلې نه شي
د بي وسى غشي دي زره کې بسخ دي

په هیخ هنر بی را یستلی نه

شي

گرانه په دی جنگونو خه جوره شوه؟

بی گناه هسي پېر سرونه

لارل

پېري بنايسته ٿوانى شوي توري خاورى

په کي مضبوط مضبوط لاسونه لارل

***** *

راھئ چي هغه دبنمن و پېڙنو

چي ماتول غواري زموږ لاسونه

راھئ چي هغه مروندونه مات کرو

چي ورانول غواري زموږ کورونه

12/02/1996

قسمته زه دې په لارسم نه

کرمه

د وخت و مخ ته دې محکم نه

کرمه

دارتە بە و خېزم پە پاكە
 مىنە
 خو و رقىب تە بە سرخم نە
 كرمە
 د تۇرۇ زلفو مار دى و
 خورمە
 د سىپىينى خولى پە باد دى دم نە
 كرمە
 سوچ ورتە ورى يىم پە كومە
 لار شم
 وايم چىپ چىپ دا خپل قدم نە
 كرمە
 چىپ نىپىدە بى اختيار پە
 مىكە
 پە خپلە غېرىھ كې دى تم نە
 كرمە
 خپل سربە ور كرمە پە عشق كې
 خو زە
 داستالە مىنې بە قسم نە
 كرمە

ليکواله لاس کې يې وسله
راکړله
پوه يې په ګټه د قلم نه
کرمه

02/04/1996

د زړه له تله نه ده، دا د مجبوري
خندا ده
څه وکړي وخت پري تېروي د ناچاري
خندا ده

لا مې هغه رنګه په خیال کې
مقرره راخي
لا مې هغه رنګه په خیال کې دنجلى
خندا ده

زما په کلي کې محشر دی وجودونه
سوئي
ستا لا هغه د تکبر او مغروري
خندا ده

هغه چې اوښکې پاکوي له مجبوري
گډپري
ظالمه ستا ورته په شوندو د څوانی
خندا ده

ما بې د غمه په خپل کور کې بل څه ونه
ليدل
خو په ګاونډ کې مي هر وخت نري نري
خندا ده

ليکواله ياره کليوال ېې چې غلط
دي نه کړي
د بسار د خلکو دروغزنه بازاری خندا
ده

15 / 05 / 2002

بيا مې يو نوي منصوبه کړله اغاز په زره
کې
دا خل به غشي بنخومه د غماز په
زره کې

چې د وحشی مارغانوستړگې په منګول کې
راوري
وداسي بنکارته مې ساتلى دی يو باز په زره
کې

چې مې هر وخت روح او وجдан تازه تازه وي
دواړه
خاونده ته مې کړي دعشق زنۍ بنېراز په
زره کې

که په کې مېشت شب، اندازه به در ته
ولګيري
چې خومره مینه لرم، خومره لرم ناز په
زره کې

ليکواله بنکاري هغه خوک هم درنه
لار بېلوی
د چا له وجې چې دې روح کوي پرواز په زره
کې

03/09/2011

O

ولس اوس هر خه ته تياردي چې نور زور
وانخلي

دي سرو بخرو ته پوکي مه وھه اور
وانخلي

ھغه به خه رنگه په عشق کې تر منزله
رسی

چې د خپل يارپه سردتول کي پېغور
وانخلي

د رغېدلونه وي ھغه به ناسور شي
ضرور

که دي د زره زخم په وخت باندي تکور
وانخلي

په ھغو خلکو افرین وايم چې وس
هم لري

بيا هم بخښه وکړي دوي د مرۍ پور
وانخلي

(151)

دغه فطرت دی خامخا سړي ته زړه ور لږ
شي
دمصیبت په وخت که بار درس-ره ورور
وانخلي

لیکو اله ! داسي گدوډي د ۵ چې هر څه یې
وران کړل
دپروارخطایمه څوک ستادستركو تور
وانخلي

09/12/2009

يوخل خومې څای کړه په سينه
کي زړه
پروت دی ستاد زړه په دروازه
کي زړه

ورک مې د خپل څان په تماسه کې
کړي
بيا راخه یوسې په دوکه
کې زړه

خلك ورله سور ياسپين گلاب
ورکري
ما ويارتہ ور کر، په تحفه
کې زره

لار شه محبت در سره نه
کوم
واچومه ولې په لانجه
کې زره

خنگه يې دا ستاله مينې صبر
کرم
نه لرم ليکواله! په ولکه کې
زره

٢٠١٣/١١/٠٩

چې له کورونو خخه توري ستري ونه
باسئ

لا يو جنگ پاتې دی اغوستي زغرې ونه
باسي

چې مشرانو ويـل يو شـئ او ئـان
وـېـرـنـئـىـ
اوـسـ لـهـ غـورـونـوـ نـهـ هـفـهـ خـبـرـىـ وـنـهـ
باسي

چـيـ دـ وـحـشـيـ مـارـغانـوـ رـاجـ وـيـ دـ بـامـونـوـ پـرـ
سـرـ
ترـ هـفـهـ وـختـهـ لـهـ كـلاـ كـوتـرـىـ وـنـهـ
باسي

يوـ وـخـتـ بـهـ روـغـ شـيـ،ـلـهـ خـپـلـ سـيلـ سـرـهـ بـهـ سـمـ
والـوـزـيـ
زمـاـدـ خـيـالـ دـ تـپـيـ باـزـ وزـرـىـ وـنـهـ
باسي

پـېـرـدـئـ چـېـ دـوـيـ هـمـ دـ اـورـونـوـ تـماـشـېـ
وـگـورـىـ
دـ دـوـيـ لـهـ كـلـيـ نـهـ دـ اـورـ بـخـرـىـ
وـنـهـ بـاسـىـ

٢٠١٣/١٠/١٥

O

اوسم خود جنگ د پاسه جنگ دی
خدايه

وطن په وينو باندي رنگ دی
خدايه

هفته د کلي مخور
وگزى
زن خبرات خوره دی ملنگ دی
خدايه

دسمال په لاس کې اتنونه
به ؤ
اوسم د هر خوان توپک په خنگ دی
خدايه

سهار مابسام ماتم ماتم وي
دلته

ژوندون د هر وگري تنگ دي
خدايه

ورته حيران يمه په کومه لار
شم
يو خوا ته پرانگ بل خوا گرنگ دي
خدايه

ته يې صفا کري درحمت
په او بوا
دلیک وال زره نیولی زنگ دي
خدايه

شراب دي لري
کره

لري کره ساقی شراب دي لري کره
زه د شرابونو مستي نه
غوارم

مه راكوه ماته د شرابو جام
زه واړه غمونه په سر وړلی
شم

زه دا تکلیفونه پر سر ورلی شم
زه خو د نشو محتاجه نه يمه
زه د شرابو محتاجه نه يمه
ستاد دی جامو محتاجه نه يمه

لري کره ساقی شراب دی لري کره

زغم لرم ،يقين لرم ،جذبه لرم
نه غوارم له تانه مرسته نه غوارم
دلته له هيچانه مرسته نه غوارم
زه دا ستانيكي او احسان نه غوارم
زه دا خمارونه مستي نه غوارم
زه داسي گنده بي خودي نه غوارم
لري کره ساقی شراب دی لري کره

مه غلطه وه دغه تنکي حوانان

پرپرده چي ژوند تبر کري دزميو په
شان
و حلپري دوي د خراغو په
شان

و خندوي دا خفه خفه خلک
وبين کري له مودو و بدہ و بدہ خلک

خان لره چي خپل کري بېگانه خلک
لري کره ساقی شراب دي لري کره
مه بي سروه دغه توده
جذبه
خوانه ده په جوش کي ده ، دده جذبه
پرپرده چي غوتى يې گل ته ورسى
ورسى و خپل درشل ته ورسى
پرپرده چي و خپل منزل ته ورسى
لري کره ساقی شراب دي لري کره
○
سم په نېکه لاره شي سرى شي دى
پرپرده چي د مور او پلار خدمت
وکري
وکري دى د هر ساه دار خدمت
وکري
نېر کري د انسان په طريقه ژوندون
وبنيي هر چاته بنا يسته ژوندون
لري کري له غمه دا خفه ژوندون
لري کره ساقی شراب دي لري کره

زه د شرابونو مسٽي نه غواړم

پرسیده لاره مو لویه خدایه
سم کړي
د نړۍ د طوفان مخ ته مو محکم
کړي

د څواني ګلان مي مړه نه شي
څواني کې
د خزان وحشی بادونه رانه تم
کړي

خوشحالی او نېکمرغی کړي را په
برخه
هم مولري د زرگي نه هريو
غم کړي

هـر مـزل رـاتـه آـسـانـه دـ
مـنـزل كـرـيـ
بـرـابـرـ مـوـدـ پـوهـاـنـوـ پـرـقـدـمـ
كـرـيـ

دـلـيـکـوـالـ دـشـعـورـ زـبـهـ دـيـ ژـونـدـيـ
وـيـ
هـرـيـوـتـكـيـ يـبـ وـيـانـدـهـ دـ
قـلـمـ كـرـيـ

○

بـيـاـ يـبـ پـرـ سـيـنـهـ بـانـديـ پـراـتـهـ پـرـديـ لـاـسـونـهـ
دـيـ
خـنـگـهـ يـبـ تـرـيـ پـورـتـهـ كـرـمـهـ دـپـرـ قـويـ لـاـسـونـهـ
دـيـ
بـېـلـ خـاصـيـتـونـهـ مـېـ پـهـ هـرـ وـجـودـ كـيـ
ولـيـدلـ
گـلـ غـونـدـيـ وـجـودـ سـرـهـ اـغـزـيـ اـغـزـيـ لـاـسـونـهـ
دـيـ
خـوـ دـيـ اـزـمـوـيلـيـ نـهـ ويـ لـاـسـ دـ مـينـبـ وـرـ نـهـ
كـرـيـ

دلته ڊېرغلط دي خو بس لبر صحبي
لاسونه دي
بيا به رزا جووه شي دا توره شپه به
وشري
پورته و دعاته نن د هر بچي
لاسونه دي
بنه راته مالوم دي گرانه ڊېر بنه
سره پېڙنو
ستا په بربادي پسپ د کوم سري لاسونه
دي
مرسته دي جانانه خنگه وکرم په زخمی
وجود
پوري په زخمی وجود مي دوه زخمی
لاسونه دي
زه ليکوال دا خپل هنريو لويء سرمایه
گنم
څه که مې په تن پوري خالي خالي
لاسونه دي

18/05/1997

چې دردونه سره يو شي او غمونه سره مل
شي

هر يو رغ چې فريادي شي هلته جور ترپنه غزل
شي

له ياري او دوستي ووئي نه دننگ شي نه دجنگ
شي

بې عزته وي په ژوند کې خوک چې خپله د
كورغل شي

بنه کوه بنه به دي مله وي او د بدو پاي
خراب وي

هغه خه به درسيري چې دي خه رنگه
عمل شي

هلته دوي ته به ورياد شي چې غربت او نېستي
خه ده؟

چې يې وران شي محفلونه خاورې خاورې يې محل
شي

بيا به غواړې دا وختونه بيا به دا وختونه
نه وي

چي دوران د څوانۍ تېرشي تور وېښته په سپین بدل
شي

د ليکوال بد بختي گوره چې و چا لره
زره ورکړي
هغه خوک د بل په خوله شي هغه خوک اخرا
د بل شي

زره مي د اميد و قيادت ته ماته
ورکړله
عقل مي د ژوند و عدالت ته ماته
ورکړله

و مې ورول بې انتها غشې د ده
په زره
څکه مي د ده و هر قوت ته
ماته ورکړله

دادده وکیل ورته دگتی زبری ور
نه کر
ما د ده وکیل او وکالت ته ماته
ورکرله

ما مدام د هر سری په زره کې
خایولو ئان
دغه زما مینی هر نفترت ته ماته
ورکرله

ما به درته تل ویل لیکواله چي همت
غواری
گوره ستا غربت د ده دولت ته ماته
ورکرله

ما د زندگى د وجود هر اندام لیدلى
دى
ما د سپين سهار په غېر کې تور مابنام لیدلى
دى

زه د دې ملګرو له هر چل سره
اشنا يمه
ما د ملګرتیا د هر آغاز انجام
لیدی دی

ما تر نقابونو لاندې تور مخونه
ولیدل
ما د دوی په یورنگ کې بل رنگ مدام لیدلی
دی

ما چې به یې هر کله وه تاته
صفتونه کړل
مورې نن مې هغه خوک په سر د بام
لیدلی دی

ما د دې رو زرونه و خپل زره ته را نزدې
کړلو
ما په دې رو زرونو کې یو عکس خام لیدلی
دی

ما د دوی په شوندو لباسی تبسم
ولیده

ما لیکوال د دې مسکا و شاته دام
لیدلى دى

ستال په زره کې نفترتونه او جفا
پرته ده
که وفا خه هم په نړۍ کې شاوخوا
پرته ده

ملګري راشه چې د کور او ملت خیال
وساتو
څه د ستم توره بلا په ما و تا
پرته ده

مور خود د اسې بادارانو سلامي نه
کوو
چې یې تیاره زمور د کلي په رنا
پرته ده

ستاد هر بد عمل سزا به در له در کرو یو
وخت

لا خو مړه نه یو په وجود کې موڅه سا
پرته ده

تر خپله کوره پورې هم په ویره ویره
ورخو
دلته په هره یوه لاره کې بلا
پرته ده

لیکواله خله مو د ژوند په لاره نه پرېږدي
دوی؟

زمور د پاره ولې مرگ غوندې سزا پرته
ده

21/10/1996

دا کتاب د ګران
ملګري

با زمحمد خودېزئي
په مالي لګښت
چاپ شو،
د زړه لنه تله

توري به

توري به شي ستوري
ليکوال

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library